

¡Guau!

La trama. Madrid, avui. Pancho és un jack russell terrier immensament ric que té de secretari l'Alberto. Un mal dia rep la proposta d'un malèvol traficant per a una línia de joguines que exploten a infants asiàtics, Pancho i Albert s'hi negaran...

La pel·lícula. Els films amb súper animalons, nens i nenes més o menys afàsics, i algun que altre adult amb síndrome Peter Pan, formen un bigarrat subgènere dins el bast/vast cinema familiar. Els cinèfils en tenim els ulls orbes de benintencionades comedietes. M'estalviaré títols. Així doncs, Tom Fernández (Oviedo, 1971) ens avia *Pancho. El perro millonario* sense corretja ni morrió. Rossega un seguit d'accions infantils (d'un infantilisme perillós) dins un relat que mai no té clar del tot l'abast còmic dels gags audiovisuals que administra. Vaja, que tan aviat pica l'ull als nens i nenes amb situacions de mascota entrañable (escenes del Pancho fent-se el pinxo), com tot seguit s'adreça a picardies erotòmanes adolescents (escenes de petons forçats i impossibles amb regust femení), al temps que mobilitza la parròquia baronívola (escenes d'ensinistrament militar tipus *La chaqueta metálica*, més el duel d'espases a lo *Scaramouche* o *La máscara del Zorro*), que posen en evidència espectacular allò del refrany castellà, *Quien mucho abarca, poco*

aprieta. Malgrat tot, l'Iván Massagué fent d'Alberto, s'ho pren amb més coratge que no pas el Duran i Lleida. Com la fotogènica Patricia Conde, destil·lant carones d'estupenda escalfabraguetes. Mentrestant, la pel·li passa, i els companys de butaca, és a dir, els néts, igual badallen que riuen còmplices, felços. ¡O bé es tapen els ulls davant segons què! Dit i el que porto enunciat, *Pancho. El perro millonario* aporta l'ofici d'un cineasta pulcre. Altra cosa és que sigui un

Pancho. El perro millonario

Director: Tom Fernández.
Intèrprets: Iván Massagué,
Patricia Conde, Alex O'Dogherty,
Secun de la Rosa. Espanya,
2014. 94'. JC Alpicat,
Rambla Lleida. 12 juny.

pèl cutre. Ranci.

El tema. Tot gos/gossa hauria de tenir un nen o nena espavilats.

La imatge. Pancho marcant territori des de la seva butaca, des de la seva Mansió-Parc-Temàtic!, des de...

La frase. "*Pensa amb el cap, actua amb el cor*", que aconsella l'Alberto. Curiós. Curós: o pensa amb el cor i actua amb el cap. ¿Des de quan els músculs són per rumiar?

La recomanació. Addictes a les comèdies amb mascotes i adults infiltrats i adolescents apocats.